

ÎNCHEIERE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Mariana Pitic
Maria Ghervas

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Anatolie Focșa,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Focșa împotriva Consiliului orășenesc Căușeni cu privire la încasarea indemnizației și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Consiliul orășenesc Căușeni, s-a casat hotărârea din 11 mai 2018 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă:

La 27 martie 2017, Anatolie Focșa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Căușeni cu privire la încasarea indemnizației și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit hotărârii Judecătoriei Căușeni din 26 iunie 2015 a fost validat mandatul său de consilier al Consiliului orășenesc Căușeni, ales din partea PSRM, la alegerile locale din 14 iunie 2015.

În continuare, reclamantul a invocat că, în cadrul ședinței Consiliului orășenesc Căușeni din 01 iulie 2016, în scop de răzbunare personală a fracțiunilor din cadrul Consiliului orășenesc Căușeni PDM, PCRM și 1 consilier de la PPE, Consiliul orășenesc Căușeni a aprobat Decizia „cu privire la ridicarea înainte de termen a unui mandat de consilier” nr. 3/42, decizie prin care s-a luat act de demersul Comisiei Electorale Centrale a Republicii Moldova nr. 8/14 din 24 iunie 2016 și decizia Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2015, astfel, fiind ridicat, înainte de termen, mandatul său de consilier orășenesc, precum și declarându-se vacant mandatul de consilier atribuit Partidului Socialiștilor din Republica Moldova.

În aceeași ordine de idei, reclamantul a subliniat că, la 27 decembrie 2016, Consiliul orășenesc Căușeni a adoptat Decizia „cu privire la ridicarea înainte de termen a unui mandat de consilier”, nr. 15/1.1, fiind decis, potrivit pct. 5 a deciziei date, abrogarea Deciziei nr. 3/42 din 01 iulie 2016.

Astfel, reclamantul a susținut că, din cauza acțiunilor ilegale ale Consiliului

orășenesc Căușeni, manifestate prin Decizia „cu privire la ridicarea înainte de termen a unui mandat de consilier” nr. 3/42 din 01 iulie 2016, a fost lipsit de posibilitatea participării la ședințele Consiliului orășenesc Căușeni și respectiv, încasării indemnizațiilor în mărime de 150 lei pentru fiecare zi de participare la ședința consiliului.

În același sens, reclamantul a evidențiat că, la 02 august 2016 a solicitat primarului or. Căușeni și secretarului Consiliului orășenesc Căușeni să fie informat despre data și ora petrecerii ședințelor Consiliului respectiv, precum și a Comisiei de Specialitate din care face parte, cu prezentarea materialelor ședințelor.

În răspuns, primarul or. Căușeni a refuzat în satisfacerea cererii sale, motivând că mandatul său de consilier a fost ridicat, fiindu-i propus să consulte panoul informativ al primăriei or. Căușeni, pentru a face cunoștință cu ordinea de zi și proiectele de decizii.

În continuare, reclamantul a notat că, prin cererea din 20 ianuarie 2017, a solicitat pârâtului să i se achite indemnizațiile de participare la ședințele Consiliului orășenesc Căușeni petrecute în perioada iulie - decembrie 2016 (12 ședințe în total) în sumă de 1800 lei (1 ședință - 150 lei x 12 = 1800 lei) și compensarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, însă prin decizia Consiliului orășenesc Căușeni s-a respins cererea ca nefondată.

În acest context, reclamantul a solicitat încasarea indemnizațiilor de participare la ședințele Consiliului orășenesc Căușeni în mărime de 1800 lei, și a prejudiciului moral în cuantum de 100 000 lei.

Prin hotărârea din 11 mai 2018 a Judecătoriei Căușeni, sediul central, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Focșa, s-a încasat de la Consiliul orășenesc Căușeni în beneficiul lui Anatolie Focșa indemnizația de participare la ședințele Consiliului orășenesc Căușeni în sumă de 1800 lei și prejudiciul moral în cuantum de 2000 lei.

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Consiliul orășenesc Căușeni, s-a casat hotărârea din 11 mai 2018 a Judecătoriei Căușeni, sediul central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Focșa.

La 10 decembrie 2018 Anatolie Focșa a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, recurentul a reiterat circumstanțele expuse în fața instanțelor ierarhic inferioare, insistând că, instanța de apel a făcut abstracție de principiul puterii lucrului judecat, întrucât prin decizia din 06 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 13 februarie 2017 a Judecătoriei Căușeni, s-a admis cererea de chemare în judecată, fiind anulată decizia Consiliului orășenesc Căușeni nr. 3/42 din 01 iulie 2016, cu privire la ridicarea înainte de termen a mandatului de consilier.

La fel, recurentul a subliniat că sunt lipsite de suport probatoriu concluziile instanței de apel, în ce privește neparticiparea sa la ședințele consiliului.

În acest sens, recurentul a solicitat casarea deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

La 19 decembrie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) din CPC, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs depusă de Anatolie Focșa, Consiliului orășenesc Căușeni, informându-l că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Până la data examinării recursului Consiliul orășenesc Căușeni nu au depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 11 octombrie 2018.

În baza înscrisurilor anexate la materialele cauzei, Colegiul conchide că decizia contestată a fost expediată la 14 noiembrie 2018 (f.d. 106), iar recursul a fost depus la 10 decembrie 2018 (f.d. 109).

În acest sens CtEDO a admis faptul că instituirea unor termene pentru sesizarea instanței este o cale de realizarea a unei bune administrări a justiției, cu condiția ca impunerea acestora să nu lezeze dreptul de acces la justiție în substanța sa. De aceea, Curtea a constatat că impunerea unui termen de recurs care să curgă de la data pronunțării hotărârii, pe care părțile nu o cunosc întotdeauna, și de la data depunerii hotărârii la grefa instanței care a pronunțat-o este dovada unui formalism excesiv care a condus la anularea, în substanță, a posibilității reclamantului de a sesiza o instanță.

Astfel, luând în considerare cele menționate, se consideră că cererea dedusă judecătii a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolie Focșa, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătorec recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din

Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anatolie Focșa, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Anatolie Focșa se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Mariana Pitic

Maria Ghervas